

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 37

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 18 Novembre, 1892.

Cu schimbarea guvernului Szapáry și cu prezentarea tot aceluși guvern sub firma „guvernul Wekerle” se vede, că se vor face mari schimbări și în formațiunea partidelor parlamentare. La locul prim ni se prezintă o mare mișcare în partida liberală, al cărui scop vădit se pare a fi formarea unui grup puternic, care să balanseze influența curentului tizaiist, care a devenit normativ în partida guvernamentală.

Soldatul de rând, devenit la rolul de soldat din comandant general, fostul ministru president Coloman Tisza, stăpânește și acuma situațiunea în partida guvernamentală, după placul lui se pare a fi croită noua compozițiune guvernamentală, și mișcarea inițiată acuma de către fostul secretariu de stat în ministeriul de interne, Tibád la aparință e îndreptată în contra omnipotenței clicei așa numite tizaiiste.

Acésta însă numai la aparință este așa Mișcarea din partida liberală are motive ascunse, și scopul final e fusiunea cu partida așa numită națională, cu partida lui Apponyi și acésta din considerațiuni mai înalte, ca să se potă asigura o majoritate compactă și în casa magnaților pentru reformele, a căror punere în lucrare este intențiunea guvernului. În cazul acesta grupul armatei din partida liberală de ași s'ar întruni cu partida confelui Apponyi, și sub conducerea acestuia s'ar prezenta apoi proiectele privitoare la regularea afacerilor dintre bisericească și stat.

În forma acésta s'ar câștiga pentru reformele intenționate aristocrația din casa magnaților, care în fața actualului guvern cu firmă democratică deja la prima lui prezentare a luat o pozițiune atât de ostilă, s'ar câștiga clerul catolic, căci contele Apponyi stă în renumele unui patentat catolic, care și acuma cercetează biserica dimineta și séra cu o evlavie, care impune chiar și ómenilor, cari nu caută motivele semnelor externe în purtarea omului.

În schimbarea partidelor actuale e trasă și partida kossuthistă, și numai de mult decât eri conducătorul acestei partide, deputatul Fötvös în ședința publică a salutată idea de fusiune a liberalilor cu partida lui Apponyi, pentru care schimbare de front acuma ni se pun în perspectivă furtunoase scene în sinul partidei kossuthiste.

Tóte meig deci spre o fusiune generală, și din tóte semnele numai una ni se pare, că nu se va schimba, anume nu se va schimba spre mai bine situațiunea noastră a românilor. Căci din cele până acuma noi nici la un bine nu ne putem aștepta

dela un guvern în frunte cu Apponyi, nici chiar atunci, când el ar fi compus pur din ómenii, cari actual se țin de partida lui.

Omul, care din vechia partidă deakistă, din vechia partidă a ómenilor moderați și de valóre, a trecut triptă preste triptă, până când de dragul popularității a ajuns în tabăra kossuthistilor, omul, care în cestiuile naționale a ajuns a deveni cel mai intolerant, numai se p'acă curentului șovinist de ași, acel om nu e chemat, ca cu svabul Wekerle, cu moderatul Bethlen și cu înțeleptul Hyeronimi să împace naționalitățile, să continue frul început de guvernul Szapáry cu sașii din Transilvania.

Noua grupare a partidelor va puté asigura o majoritate în casa magnaților căci în cea de jos ea e asigurată și acuma fără fusiune, va putea asigura o majoritate pentru reforma administrativă, pentru introducerea căsătoriei civile nu va putea însă asigura o politică înțeleptă față cu naționalitățile, căci cei ce au inițiat fusiunea nu sunt ómenii, dela cari să ne putem aștepta la vre-un bine.

Revista politică.

Un corespondent al ziarului „Magyar Hirlap” a fost primit în 25 l. c. în audiență de nunțiul apostolic din Viena Galimberti, cu care ocaziune nunțiul făcú declarațiuni interesante cu privire la cestiuile bisericesci din Ungaria.

— Primatul Ungariei tracteză direct cu Roma în cestiuile de politică bisericească, ce sunt la ordinea zilei, — dișe nunțiul. Deja réposatul cardinal Šimor a fost imputernicit la acésta și acest privilegiu s'a dat și urmașului seu.

Mgr. Vaszary astăprimăveră, precum este știut, a fost în Roma; acolo a făcut raport detaliat și a primit instrucțiuni dela S. Sa Papa. Pentru aceea nu are lipsă de instrucțiuni noué. De altcum scaunul apostolic nu are obiceiul a-și schimba părerea de ași până mâne și cestiuile, ce sunt de rezolvat în Ungaria, pentru noi nu sunt noué.

Punctul de mâncare al bisericii cu privire la căsătoria civilă totdeuna este unul și același, fie vorba despre ori și care țără. Căsătoria a declarat-o sinodul din Trident de sacrament; dela acest principiu nu ne putem abate nici când și pentru voia nimerii. Cestiunea acésta forméză la catolici o dogmă și asupra unei dogme nu începe discusiune. Roma însă nu se închide hermetice dinaintea pretenșiunilor timpului. Scim, că vremile s'au schimbat. Astăzi nu mai suntem singuri, cum am fost în evul mediu; astăzi nu sunt numai catolici în lume, ci

sunt și alte confesiuni, față de cari suntem aplicați a face concesii până la un punct óre care. Veđi pe noi nu ne sparie matriculele civile.

Recunóscem, că statul are lipsă în unele privințe a cunoște cu deamăruntul starea civilă a sușilor săi. Nici aceea nu negăm, că dreptul de căsătorie n'ar avea părți, cari cad în competența autorităților civile, precum este ereditatea, zestrea femeii etc.

Cu privire la aceste părți materiale, statul póte considera căsătoria de un contract civil și astfel și póte judeca asupra ei. Ce se ține de căsătoria catolică: statul nu are nici un amestec — ea este un sacrament, care aparține singur jurisdicțiunii bisericesci. Căsătoria încheiată înaintea autorităților civile, Roma nici când n'a recunoscut-o și nu o va recunóscé de căsătorie valabilă. În privința acésta tóte încercările sunt zădarnice.

În Francia este introdusă căsătoria civilă obligatóre mai bine de 100 de ani și pentru aceea 97% a căsătoriilor se fac și în biserică. Biserica însă n'a recunoscut starea acésta, precum n'a recunoscut-o nici în Belgia nici în Germania. „O căsătorie civilă” pe care póte să o recunóscă biserica, trebuie să fie așa cum este ea în Spania, Englitera sau America. În Spania lucrurile stau astfel: legea recunóscé de legală căsătoria încheiată în biserică catolică; un funcționar al autorității civile este de față la cununie și pe noii căsătoriți îi induce acolo în biserică în matricula sa.

Astfel se satisface și bisericii și statului. Pentru ce nu s'ar puté primi modalitatea acésta și în Ungaria? Eu am motive basate, cari me fac a crede, că în Ungaria mai departe de cât e acésta nu vor merge. Căci nu se póte, nu-i iertat.

De altcum statul ne află pe noi gata de luptă. Toți catolicii vor fi uniți, preoți sau laici, preoți inferióri și episcopatele, Roma și Coróna — în cestiuile acésta nu este deosebire de vederi. Acésta e cauza sfântă a universului catolic — încheie nunțiul.

De alt cum „Budapesti Hirlap” din 24 Novembre anunță, că după o informațiune primită din Viena, Papa ar fi trimis instrucțiuni primatului, cum să organizeze lupta catolicilor contra programei Wekerle în casa magnaților și în tótă țera.

Din desbaterile de * până acum din dieta ungară, luăm notiță de vorbirea contelui Apponyi, în care cercă să dovedescă, că proiectul privitoriu la introducerea căsătoriilor civile obligatóre nu vatămă interesele bisericii; experiențele altor state dovedesc, că oratorul, că căsătoria bisericească nu suferă ni-

FOIȚA

Așa a fost scris se fiă.

— Novela. —
(Incheiere.)

Așa trecură zile după zile, luni după luni și éta anul. Eu asteptam cu neastempăr, ca să sosesc odată momentul decisiv, când eu voui putea-o cere în căsătorie!

„Mi continuai studiile mai departe; însă împregiurările au adus cu sine, ca nu în orașul unde era și Elena și unde petrecusem atâtea momente fericite în apropierea ei, ci în orașul C. „Mi continuai studiile dic, și mă nisuiam din tóte puterile ca să le gat bine și astfel să pot spera, că voui căpeta o poziție bună'n societate, în carea se va simți bine și fitórea mea Elena.”

Epistolele, ce mi le trimetea Elena, erau bine păstrate și erau pentru mine tot atâtea tesauze scumpe, cari îmi procurau cele mai dulci clipite...

În fine éta-me, am terminat studiile cu mare greutate, dar cu un succes strălucit, precum bine știi și tu Nisie. A sosit deci timpul acela, când fără sfíelă puteam da față cu Barb, unchiul Elenei.

Și am plecat.

S'a schimbat ea óre mult de atunci? me întrebai eu pe cale. O! atunci era mică și nu avea părechia, ași... nu va ave sémán. La aceea, că óre mai aduce-și aminte de

mine frumó-a copilă? óre mai iubesc-mé? nu-mi venia nici să euget, nu mi venia nici să me gândesc

Și apoi am aflat-o, și era așa de frumósă, mult mai frumósă de cât mi-am închipuit-o. Ambii ne priviam în tăcere, nu puteam vorbi. Mulținea gândurilor nu le puteam exprima, decât privindu-ne și din semne înțelegându-ne.

— Te-am asteptat, dișe ea în fine, de mult te-am asteptat și tu de abia acum ai sosit.

Aici tăcu și începú să plângă. Eu credeam, că bucuria revederii i stórce lacrimile acestea din ochii ei cei nevinovați, însă nu. Ea se temea de ceva, tremura, póte scia înaint- cele urmátóre. Dl Barb nu era acasă, când sosisem eu, aveam deci timp să vorbim, să ne spunem cât am suferit améndoii pân' ce eram departe unul de altul. Vorbiam dragă Nisie, vorbiam atâtea și totuși nu vorbiam nimica... I am descoperit Elenei planul meu, pentru care am alergat până la ea. Ea nu-mi respunse nimic, își răđima capul pe umérul meu și înce, u să plângă.

Nu trecú mult și éta bătrânul sosit.

— De unde băiete și ce cauți la noi? întrebă, scrutând, bătrânul. Dl Barb nu me mai cunoște — m'am recomandat:

— Sum din lume — respunsei — și am alergat să întâlnesc ursita mea, copila visurilor mele. O am aflat în urmă și vin a-ți cere mâna ei.

— Așa dar' dta esti însurățel, adause bătrânul, să ne înțelegem puțin: la o căsătorie se recere voia de o parte, voia de alta și apoi... din ce familie ești, ce zestre ai? căci eu dau nepótei mele o sumă buníșorá

La cuvintele acestea ambii ne plecărăm ochii; ea tremura de nerăbdare, érá eu de sigur am devenit palid ca mórtea. Apoi reculegându-me am respuns:

— Sum din sinul poporului, din marea și respectata familiă „popor”, am capital mintea și brațele mele, acestea și inima mea le dau zestre miresei mele.

Însé bătrânul, care eugeta, că cu măritarea nepótei sale va împărechia 2 averi, auđind vorbele mele se încrunta de mânie și dișe:

— Lumea e mare, fete sunt multe dar nu ești de noi.

— Dar ne iubim și nu ne putem despărți.

— Iubire, sęcături și nebunii, — iubirea — ce este iubirea? Dta mai ai încă îndrăsnélă a eugeta la căsătorie cu zestre bună și așa sęcac?

— Eu nu-ți cer nimic, decât pe Elena, pe ea o cer eu fără zestre.

— Destul, domnul meu! nu sum dispus a-mi mărita nepóta după dta și te rog să întórcem vorba.

Ambii eram fără conștiință, visurile nóstre frumóse erau zădărnice pentru totdeuna — amor pierdut, viétă pierdută

Eu ași fi mers și nu ași fi mers; îmi venia cu greu, că dl Barb me consideră așa de puțin față cu zestrea nepótei sale. Și érá îmi venia așa de jale, vedénd în ochii frumósei copile. Ea își pleca ochii, o lacrimă — cea mai fierbinte, cea mai amară — vărsat în viétă.

mic prin introducerea căsătoriei civile și nu se îndoesce vorbitorul, că în țera acesta fie-care factor se va sili și va conlucra, ca căsătoria biserică să rămână și mai departe în un general. Ar dori să nu se nască din cestiunea acesta un războiu, care în consecințele sale numai fatal ar putea fi pentru patrie, ori care dintre partide ar fi învigorat. Roga pe guvern, să-și retragă regulamentul proiectat în privința purtării matriculelor, căci pentru a aduce o consonanță între matricule și lege se află încă multe alte modalități. Alégă-și guvernul vre-una dintre aceste modalități, care să nu cuprindă în sine nici o vătămă la adresa clerului. Pe calea acesta crede, că s'ar putea restabili pacea.

După acestea Apponyi se provoca la cele ce se petrec în parlamentul din Viena. La noi, dice oratorul, ori care membru al partidei independente, dacă se ridică în contra pactului dela 1867 și l atacă, atunci cei de pe băncile guvernului își țin de prima lor problemă și datorință, de a se ridica numai decât și de a lua în apărare pactul, acest paladiu inofensabil, disputând asupra statorniciei și inamovibilității lui. Dacă însă de pe băncile acestea ale Apponyștilor ridicăm cuvântul, nu pentru de a ataca pactul, ci numai pentru că cuprinsul acestui pact nu este destul de bine exploatat, și în acest caz nervositatea față cu pactul merge așa departe, că protesteză în contra conturbării, în contra espasiu-cei pactului și mai scie Dumneșu ce. Dincolo însă la Viena vedem, că nu numai siguraticilor oratori, pôte de mai puțină importanță politică, li se permit spectatorările în contra Ungariei fără nici o observație, ci vedem, că chiar un fruntaș al parlamentului austriac, bărbat cu mare influență, cu mari legături politice și care stră pe bun picior cu curtea, declară cu totul pe față că nisuița lui este de a părăsi principiul uniunei personale și de a păși pe terenul uniunei reale. — Și ministrul președinte austriac nu află de lipsă de a respinge nici măcar printr'un cuvânt asemenea tendințe. Așadară dincolo de Laita, aspirațiunile anti magiare se manifestă ca admisibile din partea curții, pe când la noi aspirațiunile naționale magiare se fac imposibile din partea guvernului. Aceste aparițiuni sunt pentru noi o admoniare, ca să ne îngrijim ds mijlocele necesari pentru susținerea garanțiilor legale așa, ca niciodată să nu avem lipsă de alte mijloce. De dragul nici unui oportunism, nici unui optimism, nu ne este așa-dară iertat să dăm din mână nici o garanță.

În fine Apponyi dice, că prin reconstruirea noului guvern, el nu găsește încă aplanată natura crizei. Acesta o va pute aplană numai un guvern, care de-odată cu „liberalismul“, să îmbrățișeze și ideea dezvoltării naționale. Până când acesta nu se va arăta prin fapte, oratorul nu pôte vota încredere guvernului.

Ministrul președinte Weckerle răspunde, că baza politice guvernului încă este dezvoltarea intereselor naționale. (Aprobări în dreapta, contradicții în stânga. Strgări: Dar statua lui Hentzi!); acel guvern, care n'ar sta în serviciul intereselor naționale, în curs de o și ar fi măturat din parte opiniunii publice. (Viue aprobări în dreapta, mare șgomot în stânga. O voce: îl va și mătura!) În ce privește atacarea pactului din 1867 în parlamentul austriac, din propria sa experiență declară ministrul președinte, că guvernul austriac, fără nici un cuget ascuns, stă cu sinceritate pe baza dela 67, pe baza deplinei parități. Polemisând în fine cu Beöthy ministrul președinte respinge presupunerea, că minis-

tral de interne Hieronymi ar fi aplicat a face cestiuni față cu naționalitățile.

Deosebit de importantă a fost vorbirea principelui Schwarzenberg în parlamentul austriac. Densul și se între altele: Cât privește pozițiunea noastră a partidei marilor proprietari boemi față de așa nu mitul pact boem, atitudinea noastră a fost pusă la îndoielă. S'au provocat la ultima conferință din Praga, în care contele Harrach a vorbit despre revisuirea pactului. Eu am spus în comisiunea de împăciuire a ultimei sesiuni dietale, că nu se pôte ajunge la un sfârșit cu pactul boem, până când partea cea mai esențială a frecărilor naționale din Boemia, adecă cestiunea limbei, nu va fi regulată.

Am mai adaus, că regret, că tocmai această cestiune, n'a fost pusă în cadrul desbaterilor asupra pactului, ci a fost rezervată pentru timp mai târziu. Că acesta o numesc numai o întregire mai târziu sau o revisiune, este tot atât și ceea ce a și contele Harrach, n'a fost altceva, decât o concluziune a acestui curs de idei. Pôte se va lega de acesta o altă acțiune. Deputatul Masaryk a tras la îndoielă și pozițiunea noastră față de cestiunea dreptului public și a dorit în privința acesta o mai apropiată precizare a pozițiunii noastre. Despre această cestiune ne-am pronunțat în Praga în de ajuns și foarte sincer, și eu n'am nici un motiv de a retrage ceva din ceea ce am spus, sau să me pun pe un alt punct de vedere. De atunci noi am accentuat espres, că nu ne inchipuim raporturile țerilor de sub corôna boemă față de restul monarchiei, ca o uniune personală, că noi punem pond pe o legătură reală, ceea ce are ca urmare interese comune și o tratare comună a acestor interese comune. Pentru acest moment nu țin de posibilă o precizare corectă a acestei cestiuni din motivele, pe cari le am spus în Praga. Dar le țin și de neoportune și cu totul de nepotrivate, fiind-că nu ved, pentru ce să se lege mâinile *pro futuro* într'o cestiune și într'o cauză, a cărei dezvoltare nu se pôte exact prevedé.

Dep. Eim: așa este!

Cestiunea dreptului public boem, după părerea mea, va mai veni la ordinea zilei, dar nu adusă de noi, ci de altcineva.

Dep. Kronawetter: De către cine?

Dep. princ. Schwarzenberg (continuând): „Când privește cineva dezvoltarea lucrurilor în cealaltă jumătate a monarchiei, trebuie să fie silit, cred, a chibzui serios.

Dep. princ. Liechtenstein: foarte adevărat.

Dep. princ. Schwarzenberg (continuând): — La fie-care schimbare, ce se face acolo, pôte aceea partidă, care întru cât va și, n'are nici un interes la o unitate și legătură a statului nu arată nici o predilecțiune pentru aceea, — pôte semna un succes, deși nu practic, dar moral și acesta e un simptom, care nu pôte fi denegat de noi.

Cu privire la avantajele dualismului trebuie să mai avem o lămurire. Când odată se va ajunge la o lămurire în privința acestor lucruri, atunci convingerea mea privată este, că se pôte cugeta și la un contra pond, față de influința crescândă a unei părți din monarhie, ca să nu se dispute unei părți dreptul care i se concede celeialalte. Atunci pôte, că se va strânge mai tare la un loc întregul, fără a înăbuși singuraticile părți, și fără a le vătămă în simțul lor de drept.

Dep. princ. Liechtenstein: Foarte corect!

Mesagiul tronului român.

Sesiunea ordinară a corpurilor legiuitoare române s'a deschis cu solemnitatea și ceremonialul obicinuit, prin următorul discurs, căruia i-a dat cetire M. S. regele, având alături pe A. S. R. principele Ferdinand și pe domnii miniștri:

Domnilor senatori! Domnilor deputați!

Deschidând astăzi a două sesiune ordinară a reprezentățiunii naționale în nesce împregiurări atât de îmbucurătoare pentru națiunea română și dinastia Mea, simt o plăcere deosebită de a me vedé înconjurat de aleșii țerei.

Căsătoria apropiată a iubitului Meu nepot, moștenitorul tronului, care se va sărbători chiar în cursul anului acestuia, este un eveniment fericit dela care țera această asigurarea viitorului meu. Legăturile ce astăzi ununire formeză între casa mea și casa ilustră a Marei Britanii și Irlandei vor întări și desvolta relațiunile amicale, folosite pentru toți, ce din vechime se află întocmite în amândouă popoarele engles și român, și pe cari nici un conflict de interese nu le-a turburat vre-o dată. Tinera princesă, care preste curând va sosi în mijlocul nostru, simte pentru noua sa patrie iubirea și devotamentul nedespărțite de frumoșa misiune, care o așteptă pe pământul României.

Relațiunile noastre cu puterile streine sunt din cele mai amicale. România, prin corectitudinea sa în raporturile internaționale, prin moderațiunea sa, prin dorința nestrămutată de a păstra Europa, în marginile puterilor sale, neprețuitele binetaceri ale păcii, a devenit un factor stimat în concertul european.

Primirea strălucită și cordială, ce mi s'a făcut în anul acesta în călătoria mea la curțile din Londra și din Viena este o dovadă viuă de preț, ce se pune pe amicitia noastră și de buna situațiune a statului român.

Conflictul cu regatul Greciei, a creșut, că trebuie să-l ridice într'o afacere relativă la nesce interese private, de competența instanțelor judecătorești, nu e de natură a atinge această situațiune. În această cestiune România n'a făcut de cât să mențină drepturile sale de stat suveran, pe care este hotărâtă a le apăra în contra ori cui, fără provocare, dar fără slăbiciune.

Nimic dar nu va împedeca reprezentațiunea națională de a urma și de aci înainte în deplină liniște, fără șovăire, opera însemnată a reorganizării serviciilor publice.

Bugetul statului pe exercițiul viitor se află pregătit și va fi imediat supus deliberării Domniilor Vostre, pe deplin echilibrat, în strictele limite ale mijlocelor sale normale, fără a fi nevoie de a mai recurge la resurse extraordinare sau la noi impozite, deși a trebuit să se prevadă însemnate sporuri de cheltuieli la diferitele departamente.

Crescerea continuă a veniturilor statului, detorită dezvoltării firești a avuției țerei, precum și unei regulate și scrupuloșe cestiuni a finanțelor publice ne a dat și pentru ultimul exercițiu închis un excedent de aproape 12 milioane, care împreună cu excedentele anilor trecuți, lasă la dispozițiunea tesaurului, pe ziua de 30 Septembrie trecut, o sumă de peste 22 milioane lei.

Judecând după aceste rezultate și după încasările efectuate în primele șase luni ale anului curent este probabil că și exercițiul 1892—1893 se va încheia în condițiuni destul de favorabile spre ași putea acoperi sarcinile cu propriile sale venituri, așa în cât resura extraordinară de 3,897,000 lei ce a-ți acordat în anul trecut din excedent, să rămână neîntrebuințată.

Importanța însă ce au dobândit diversele servicii financiare, din faptul chiar al dezvoltării veniturilor fiscoșului, reclamă înperios reorganizarea lor pe o scară mai largă și în acest scop, guvernul a pregătit proiectul necesar, care se va supune Domniilor Vostre împreună cu proiectele asupra comptabilității publice și asupra modificărilor de adus în organizarea înaltei curți de Compturi.

Pe lângă aceste legi, care sunt menite a așeza pe base mai raționale întregul nostru sistem financiar, se vor mai aduce în deliberarea Domniilor Vostre și unele din proiectele, care fac parte din lucrarea întreprinsă pentru reformarea impozitelor existente și a mijlocelor de constatarea și perceperea lor, acestea sunt de o camdată, modificarea legii de constatare și percepere și revisuirea legii patentelor. De asemenea se află pregătit și proiectul pentru crearea unei bănci agricole, destinat a aduce proprietarilor mari aceleași înlesniri, care au fost asigurate micilor cultivatori prin înființarea creditelor agricole.

Pentru a putea duce la un bun și repede sfârșit reforma administrativă începută în sesiunea trecută, guvernul meu va prezenta de îndată proiectele

O! nefericite bătrâne! esclama! eu, pentru- ce te-a dăruit cerul cu un așa inger de copilă?!

Apoi adresându-me către Elena i-am și: adio frumoșa mea iubită, Eleno, copilă dragă adio!!!

Și ochii noștri se mai întâlneau odată, și vorba lor era o plângere fără speranță... nu puteam nici unul a ne dice vre-un cuvânt, fără numai gândiam -- ce? -- nu știu!!!

În fine i-am mai strâns eu mâna încă odată și apoi am pornit.

De atunci e mult, Nisie, se adresă din nou Tassi către mine, prin vis mai ved neori, dar ca un tip strain odaia aceea, unde petreacem noi ore frumoșe. Ved copila c-a fermecătoare, care mi-ar mai zimbi veselă, dacă căile vieții noastre nu s'ar fi încrucișat. Dar nici unul din noi n'am fost de vină la acesta. *Așa a fost scris să fi!*

Unchiul ei, acela, care s'a lăsat să fie condus de principii materiale, el care a voit să se țină a fi om „de lumea cea nouă“, fericirea își închipuia a sta în averi și ranguri. Fiă voia lui!

Acu sfârși Tassi, mai eliberă un suspin greu, ca și când s'ar fi scăpat de o greutate ce nu o mai putea suporta, apoi se sculat dela masă, își luă mantaua și era gata să plece.

Unchiul încetase, furtuna se domoli; domnia o lăsa să am petrecut pe amicul pășă la poartă, l'am cerceteze din când în când și dupa ce

ne-am poștit „noște bună“ unul altuia, stringându-ne reci proc mâna — ne-am despărțit.

* * *

Trecuse un an dela cele amintite. Pe Elena o aflăm măritată, ér pe nefericitul Tassi călugăr în o mănăstire sub numele de Vasiliu.

Pe Elena o mărita-e unchiul seu cu de-a sila după un avocat avut, însă petrecut ca o ciocăre.

Și Tassi încă s'a schimbat cu totul, lepădând vestimintele lumesci și îmbrăcând raso, adecă omul cel vechiu se brăcă în omul cel nou. Deșertăciunea lumei îl aduse până la atăta. Iubirea lucrurilor trecătoare o schimbă cu a celor eterne; el era un om pierdut pentru „lumea cea nouă“. Chilia lui era mai puțin decât simplă, asupra patului atârna icôna „s. Elena“.

Și aci departe de valurile șgomotoșe a lumei înaltă rugăciuni către cele Etern și își pregătesce calea spre lumea cea netrecătoare.

Din când în când amintindu-și momentele petrecute cu nefericita Elenă, îl poți auđi dicând:

„Ér în lumea cea comună a visa e un pericol, și de ai cumva iluzii, ești pierdut și ești ridicul“

Dionisiu.

lege relative la revisuirea legilor: sanitară, sanitară, urbană, comunală, rurală și județeană, pentru reorganizarea poliției și înființarea gen-deriei rurale.

Pe lângă reformele administrative se simte tre-ța unei îmbunătățiri a legii judecătorilor de care va pune această instituție, și ca func-are și ca competență, mai la îndemna popula-ii rurale. Terminând cu această lege reorganisa- magistralei, va fi timpul să supunem la un studiu părțile dovedite defectuose din codicele de drept civile și criminale.

În ministerul de domenii reforma școlilor pro- fesionale se impune ca o condiție a progresului pe calea economică, și ministerul meu la acest de- partament va supune Domniilor-Văstre un proiect, care se face o parte egală cerințelor teoriei și ale practicei. Tot ca condiție de progres se pre- sintă referma tocmelilor agricole. Fără a vătămă li- bertatea absolută a învoelilor, ea va contribui a face intime raporturile de muncă dintre marea și mica proprietate, pe care este basată în bună parte ave- rea și puterea statului. De un interes mai mic, de- și fecund în învățăminte, este statistica, căreia i se va da, prin o organizare complectă, posibilitatea de a pune în evidență avântul economic, ce a luat țera, arătându-ne tot odată și părțile acelea ale activită- ții naționale, care au nevoie de o energică îmboldire. Deși s'a făcut mult rămâne încă mult de făcut, — și faptele trecutului trebuie se fie un indemn pentru toți de a spori activitatea prezentului.

Inmulțirea căilor noastre ferate a dat un avânt puternic agriculturii și industriei; și sacrificiile ce țera a făcut pentru înființarea lor sunt justificate prin prosperitatea și înflorirea localităților, ce den- sele străbat. Nu mă îndoiesc că Domniile Văstre veți acorda guvernului Meu toate mijlocele, de care se simte încă nevoie pentru completarea rețelei de dru- muri de feră. Pentru ca toți contribuabilii însă să pōtă profita din ființa căilor ferate, această lucrare trebuie complectată prin crearea unei rețele întinse și bine chipzuită de șosele. Lipsa acestora se re- simte de țera întrégă. Esperiența făcută într'un pă- trar de secol ne-a dovedit, că mijlocele create de actuala lege a drumurilor sunt neîndestulătoare pen- trū construcția lor într'un timp scurt și în mod trainic și metodic. În acest scop ministrul Meu de lucrări publice va prezenta Domniilor-Văstre, în această sesiune, legea drumurilor. Va aduce asemenea în dezbaterile Domniilor-Văstre legea corpului teh- nic și a organizării ministerului de lucrări publice, ambele menite a asigura buna și repede aplica- une a legii drumurilor și a statorniciei bazele dife- ritelor serviciiuri dependente de acest departament. Ministrul cultelor și instrucțiunii publice va su- pune dezbaterilor Domniilor Văstre legile relative la învățământul primar, secundar și superior. Aceste legi vor așeza pe base sănătoase creșterea genera- țiilor viitoare și vor asigura astfel mersul înainte al națiunii.

Legea clerului mirean și a seminarilor va răs- punde unei cereri așa de des exprimată și va asi- gura bisericii române condițiunile necesare pentru împlinirea și de aci înainte a înaltei și sfinte sale misiuni.

Asemenea ministrul afacerilor străine vō va pre- senta o lege de reorganizare a serviciilor sale.

Printre proiectele de legi ce vō va prezenta mi- nistrul Meu de război: cele mai de căpetenie sunt acele destinate a asigura mijlocele necesare spre a reorganiza sistemul reangajărilor gradelor inferioare în scop de a forma un cadru tare de sub-ofițeri.

Odată cu reorganizarea cavaleriei, care se va efectua după aprobarea bugetului anului viitoriu, putem dice, că toate elementele armatei noastre au primit o formă, ce va rămânea mult timp statornică, rămânând numai ale întări progresiv în fie care an, potrivit cu mijlocele de care vom dispune.

Instrucția armatei este pe o cale de propășire sigură; concentrările anuale se fac cu multă ordine și regularitate, și modul cum contingentele de re- servă și omenii concediați răspund la chemările ce li se fac dovedesce, că sentimentul datoriei către țera este adânc sățat în inimile ostașilor.

Țera se pōtă rēzâma cu încredere pe vitejia lor.

Domniilor senatori! Domniilor deputați!

Câmpul unei munci roditoare este astăzi deschis înaintea Domniilor Văstre. Tōte ramurile activității na- ționale reclamă de mult îmbunătățiri menite a da un avânt și mai puternic prosperității publice, de care cu drept cuvânt avem a ne feri cu toții. Adunările actuale vor continua, sunt sigur în actuala sesiune, mărēța lucrare începută de den- sele și împinsă așa de departe, multămită patriotis- mului lor și rāvnei neobosite, ce au arētat pentru binele și mārērea scumpei noastre țeri.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările Domniei Văstre!

Convocare.

Comform §-lui 12 al statutelor „Reuniunii fe- meilor române gr. or. din Rēșinari“ se convocă prin această a II-a adunare generală ordinară, ce se va ține Duminecă în 29 Novembre st. v. a. c. la 2 ore p. m. în edificiul școlii (clasa a III-a de fete), la carea toți p. t. membrii a reuniunii sunt rugați a participa.

Obiectele:

1. Raportul comitetului.
2. Statorirea bugetului pro 1893.
3. Alegerea unui membru în comitet.
4. Eventuale propuneri.

Rēșinari, 17 Novembre, 1892.

Aurelia Goța,
preșidentă.

Michail Stoia,
secretariu.

Varietăți.

* (Distincțiune.) M. S. monarhul a deco- rat pe maiorul Mavrocordat, atașat militar al Ro- māniei la legățiunea română din Viena, și pe adiu- tanții M. S. regelui Carol și ai A. S. regale prin- cipelui Ferdinand, colonelii Perticari, Coandă și Istrati.

* (Alegere de membri municipali.) Mem- bri aleși în comitetul municipal al Sibiiului sunt în cercul al II-lea al orașului S. Sebeș d-nii: Dr. Pom- piliu Isac, Zevedeu Murēșan, Sergiu Medean și Ioan Boșita; ér în cercul pretorial al S. Sebe- șului sunt: Ioan Oncescu, Ioan M. Vulc, Mateiu Savu și N. Străulea.

* (Președintele camerei române.) Cam- era a ales de președinte pe dl general Manu, cu 84 voturi.

* (Congresul sērbesc) Congresul a primit proiectul de statut bisericesc numai cu 37 contra 35 voturi, ca basă pentru dezbaterile speciale.

* (Dela Academia română.) În ședița Academiei d- Vineri, 13 Novembre, dl Gr. Tocilescu, neobositul nostru archeolog, a făcut două im- portante comunicațiuni: una relativă la congresul archeologic de la Orleans: cealaltă asupra valurilor avitice din Dobrogea. Într'o espunere clară și cu to- tul obiectiv d-sa a arētat mai întâiu principalele ces- tiuni, ce s'au deșbătut la congres și care în mare parte sunt referitoare la antichitățile „Orleanului“. În trecăt numai d-sa a atins strălucitul succes ce, a obținut la acest congres și simpaticul rēșunet, ce au întimpinat comunicațiunile sale în sinul congre- sului. Este cunoscut cetitorilor, că d-sa a obținut două mari medalii de aur și a fost proclamat mem- brul de onōre atât al societății archeologice din Or- leans cât și din Paris.

Obiectul comunicațiunilor sale la congres a fost monumentalul Tropeul Traian de la Adam Klissi și istoria orașelor de la Marea Nēgră: Tomi, Istropo- lis și Kallatis.

Domnul Iacob Negruzzi, în numele Academiei a felicitat pe domnul Tocilescu pentru chipul demn, cu care a reprezentat o, ér aplausele unanime ale membrilor au dat o deplină confirmare acestor felicitări.

În partea a doua a comunicațiunii sale, dis- tinsul academician a espns rezultatul cercetă- rilor sale asupra valurilor din Dobrogea. Aceste va- luri în număr de trei au fost explorate în decursul lunii Octobrie, vizitându-le în parte fie-care. S'au descoperit și măsurat de-a lungul acestor valuri 26 lăgare de piatră și 49 de pământ. Deosebit de această dl Tocilescu a mai aflat 4 orașe necunoscute încă până aci și anume: Hinocu, identificat cu Axi- opolis, cetatea Mircea Voda, identificată cu Zeldepa, precum și cetatea Portului la malul Dunărei și ora- șul de lângă Asancea.

După o descriere amănunțită tehnică și to- pografică a fie cărui val și lăgar în parte, dom- nul Tocilescu a arētat epoca probabilă a construc- țiunii lor și însemnătatea strategică a liniei Ras- sova Constanța pentru apărarea fruntăriei române în epoca imperială.

Aceste comunicațiuni numai puțin de cât cea dintăiu au fost ascultate cu cel mai viu interes, felicitând pe colegul lor atât domnul președinte cât și d-nii membrii pentru rezultatele însemnate ale cercetărilor sale.

Academia română își va deschide sesiu- nea anului viitor în 15 Februarie. În sesiunea vi- itoare Academia va trebui să-și alegă cinci mem- bri noi: doi în secțiunea literară, doi în secțiunea istorică și unul în cea științifică, în locul rēposa- ților Alesandrii, Sion, Kogălnicean, Melchisedec și Cobălcescu.

* (Noul profesor de limba română în Arad.) Se scie, că după ce dl Iosif Goldiș, ales vicar episcopesc gr. or. în Oradea-mare, a renunțat la postul de profesor al limbei și literaturii române la liceul din Arad, presa și societatea, ba și repre- sentanța orășănescă netolerantă de acolo, au între-

prins o mișcare ca postul acela să se ștergă cu to- tul. Aflăm însă, că ministrul de culte a numit érăși profesor pentru aceea catedră și anume pe dl George Pop, până acuma profesor la gimnasiul din Beinș.

* (Demisiunea cabinetului frances.) Din incidentul dezbaterilor, ce s'au desfășurat la cestiunea „Panama“, ministerul întreg a dimisionat. Dimisiunea a fost primită de președintele Carnot. Se crede, că cu formarea noului cabinet va fi în- sārșinat Brisson.

* (Casuri de mōrte) În Caransebeș a trecut din viața această *Elisa Drăgălină*, în virstă de 28 ani și în al treispredecelea an al fericitei căsătorii.

Rēmășițele pământesci s'au așezat spre odichnă eternă, Luni în 16/28 Novembre în cimiteriul gr. or. rom.

— În Romoșel s'a mutat la cele eterne *Panfilie Mihailă*, proprietar, episcop al bisericii gr. or., fost primar și membru în direcțiunea institutului de cre- dit și de economii „Ardelēna“ din Orēștie, în 15/27 Novembre în etate de 77 ani.

Rēmășițele pământesci s'au așezat spre odichnă eternă Marți în 17/29 Novembre în cimiteriul gr. or. Fie-le țerina ușoră și memoria eternă!

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Pace voue

de

Henry Drummond.

(Urmare),

Pentru-ce este bun jugul.

Încă o greutate mai trebuie delăturată. Hs. în- trebuinteză în fruntea vorbelor sale: „Învēțați dela mine“, un cuvēt, care la cea dintăiu privire ne pōte descuragia. El dice: „Luați jugul meu preste voi și învățați dela mine“. Dacă tōte cele țise până aci sunt adevērate, pentru-ce vorbește El despre „jug“? Dacă ne promite recreațiune, liniște, pentru-ce închiee El cu cuvētul „sarcină“? Viața creștină în fine este totuși aceea, de ce o țin inimicii lui, o în- mulțire a greutăților, ce și așa apasă destul de greu asupra noastră, o conștientitate pedantă în împli- nirea datorinței, o observare neplăcută a prescrip- tor religiei, lanțuri și cătuși, ce te strēng și te lip- sesc de bucuriile unei vieți libere?

Nu este viața în lumea această și așa destul de grea și plină de griji, mai trebuie să ne plecăm grū- mații încă sub un jug deosebit?

Este de mirat, cum s'a putut răspândi o espli- care atât de perversă despre o țesă atât de simplă. Văți cugetat vr'odată spre ce scop este jugul? se impune el dobitoacului, care umblă în jug, ca povară, ca sarcină? Este toemai contrariul, e ca să-i ușu- rez sarcina. Dacă am prinde plugul în alt mod și nu cu ajutorul jugului de boi, această ar fi o cru- țime. Prin jug devine plugul suportabil. Jugul așadar nu este o uneltă de tortură, ci o întocmire ușurătoare și milostivă. Nu este o invențiune rēută- cioasă, de a îngreuna munca cea aspră, ci o întoc- mire îndurătoare, de a ușura munca cea grea. Sco- pul lui nu este, ca să producă dureri, ci ca să le cruțe. Cu tōte acestea lumea nimesce jugul lui Hs. o sclăvie, și are un feliu de compătămire cu toți, cari pōrtă jugul lui! Despre „jugul lui Hs.“ nu este lipsă de predică: de pe un amvon se arată dulce, amar cât de salutare sunt restringerile lui, de pe altul se pēmăresc aceste restringeri ca nisce semne de ori- gine divină, de pe al treilea jugul este luat în apă- rare și se asigură, că nu este toemai atât de rău, precum se pare, din altă-parte se admite toemai con- trariul, că el este ce e drept, de tot greu, dar totuși nu se pōte asemăna cu binecuvētările pozitive ale creștinismului. Căți inși și mai cu sēmă dintre ti- nerii, cari voesc să se bucuure de viață, nu se în- trăinēză de împērăția lui Dumnezeu prin esplacarea această întōrsă? În loc de a face pe Hs. atrăgătoriu, astfel de predici îl înfățișeză, ca pe un dirigētoriu preste robotari, care face viața pământescă prin res- tringeri minuțioase într'o sarcină de nesuferit, care voesc se aibă abnegare de sine, unde nu este lipsă de ea; ele fac din miserie o vērte și țic, ca to- mai această este jugul sui Hs., ele stigmatizează tōte bucuriile vieții, pentru-ca mai întâiu cei veseli fug din calea acestui jug. După o astfel de concep- țiune creștinii în cel mai bun cas sunt jertfa vede- rilor lor posomorite asupra vieții, și speranța lor după fericirea eternă se rescumpără cu un martiriu treptat, care le preface viața pământescă într'o pe- dēpsă.

Rătăcirea această vine dela nepriceperea cuvîn- telor. Jugul lui Hs. nu este un jug în înțelesul ju- gului din esepresiunile: „a trece pe sub jug“ sau a „trage ca bou în jug“.

Simbolul întrebuintat de Hs. nu are nimic de a face cu „jugum“ simbrișilor romani; el este sin-

plu unelă, pe care plugariul din părțile răsăritene o impune boilor, el este în tota puterea cuvântului jugul de lemn, pe care l'a făcut el singur cu mâinile sale de multe ori în lucrătorea sa de lemnariu. El cunoscea bine deosebirea dintre jugul „blând“ și „aspru“, dintre jugul ce se așază bine pe grumații vitelor și jugul rău, ce strângea și apăsa. El cunoscea și deosebirea dintre greutatea, ce avea boul, dacă trăgea cu sau fără de jug. Jugul aspru făcea răni și sarcina grea, cel blând nu cauza dureri și sarcina se trăgea ușor cu el. Jugul rău era un chin, jugul bun era „blând“, și de aceea sarcina era ușoră.

Și ce este sarcina? Nu este o sarcină deosebită, care se impune creștinilor, nu este o stare de miserie, pe care are s'o pörte numai el, trecând prin viață. Este sarcina comună a tuturor.

Este viața omenescă însăși, este povara generală a vieții, pe care o pörta fiesce-care dela nascere până la mörte și Hs. vede, cât de greu o pörta cei mai mulți în viață. El vede, că unora le este o sarcină grea, altora un lucru nereușit, ér multora le este un izvor de lacrimi și tuturora o mare luptă și lipsă. Cum putem suporta mai bine și mai ușor această sarcină, a fost din început și este încă și astăzi întrebarea lumii întregi. Hs. răspunde la această întrebare: „Purtați sarcina acésta cum o port eu. Luați viața cum o iau eu. Învețați a o privi, cum o privesc eu. Luați asupra vöstră jugul meu și învețați dela mine, și atunci veți afla-o ușoră, pentru-că jugul meu este blând, se pöte trage bine în el, el se potrivește bine pe grumați și pentru aceea este ușoră sarcina mea“.

Aici nu obvine idea, nici decât, că creștinismul va feri pe om de puterea sarcinii, acésta ar însămna al despărți de viață, fiind-că toamai viața este sarcina. Creștinismul voește să ajute numai ómenilor

ca să pörte sarcina acésta și jugul lui Hs. nu este altceva decât secretul lui de a ușura viața omenescă, este regula lui despre modul cel mai bun și mai fericit de viață. Omenii se înjugă la plugul lor în mod întors și neindemănatec: ei trag bucuroși la sarcina lor, dar cu ajutoriul unei unelte, în locul căreia de mult avem alta mai bună. Ei se chinuiesc cu lemnul cel vechiu de tras, e un lemn aspru și în cazul cel mai bun ca unul, care se așază reu pe grumați și care lii rănesce în continuu, fiind-că ómenii de multe-ori îl pun pe locul, unde mai cu greu îl pot suporta și rămânând ei rău înjugăți, se obosesc din ce în ce mai tare se ticăloșesc, până-când omul întreg rămâne tot o rană.

De aici isvorește între altele o bölă cunoscută sub numele nevinovat de simțibilitate, dar care în realitate este un mare rău și unul dintre cele mai tulbure izvor de neodichnă în lume. Simțibilitatea, dacă devine ironică, este o stare bolnăvicioasă a omului intern. Este o iubire de sine umflată, e o stimă de sine trecută în aprindere, cine suferă de ea, nu pöte suferi nici cea mai mică atingere.

Ca cel mai bun mijloc de cură se recomandă în asemenea cas, de a schimba poziția jugului, a îngriji, ca ómenii și lucrurile să ne atingă din altă parte, care pöte nu este atât de simțitoare, se devenim blânzi și smeriți, pentru-că natura cea veche iritaciösă se iasă din întrebuintare și se se stingă. Este problema frumösă a creștinismului a acomoda pretutindena cu mâna egalizătoare pe purtătoriul sarcinei cu sarcina vieții, și sarcina cu purtătoriul ei. El are o putere vindecătoare de tot minunată, și fără de a forța natura omenescă, scie să o aducă în poziția adevărată față de viață. El ne învață arta de a fi în consonanță cu ómenii și cu lucrurile din jurul nostru. Arată tuturora, cari se târăe în pulberea

pământului asemenea dobitoćelor nepricepute și cauza acésta sunt osteniți, le arată charul unei nóuă mai înalte. Deja în facultatea sa de a schimba perspectiva și de a măsura lucrurile lumii acest cu altă măsură, are creștinismul o putere cu totul proprie de a ușura povara ómenilor. Greutatea acésti depinde dela puterea de abstracțiune a pământului. Cum ar fi dacă s'ar delătura acésta abstracțiune? O magé pe un alt planet, pe care gravitatea e mai mică, nu cântăresce nici o jumătate de m. Tocmai acésta o produce și creștinismul. El delatüră puterea de abstracțiune a pământului, și acésta este mijlocul și calea lui de a ușura sarcina ómenilor. Li face cetățenii altei lumi!

Ceea-ce apăsa eri asupra noastră ca o magé, astăzi apăsa mai puțin ca o jumătate. Și în modul acesta, fără a ne dispensa de viață și de sarcina noastră numai prin lărgirea orizontului nostru și prin oferirea altei măsuri ne schimbă toate vederile asupra vieții pământene.

Creștinismul așa, precum l'a învățat Hs., este cea mai deplină filosofie a vieții, care a fost concepută vre-odată. Dar dacă vorbim de creștinism, trebuie să fim și siguri, că înțelegem creștinismul lui Hs. Esistă întorsături, falsificări reuuitoire, esagerațiuni, neînțelegeri, interpretări mărginite și superficiale ale creștinismului. A trăi conform acestora este un lucru de desperat și rezultatul este fără mângăere și cât se pöte de trist. Pentru creștinismul adevărat este indiferent, dacă îndărătul omului sau înaintea lui se află un riu de lacrimi, el află o viață nóuă pe acésta cale. (Va urma)

Loterie.

Miercuri, in 30 Novembre 1892.

Sibiu: 25 77 28 71 42

Nr. 3589.

[233] 1—2

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de vice-notariu sistemizat la primăria comunală din Seliște cu salariu anual de 400 fl.

Cereri de competență instruite conform § 6 al articolului de lege I 1883 se mi se astérnă cel mult până în 20 Decembre a. c. st. n. cu atât mai vörtoș, căci în ziua următoare se va indeplini alegerea.

Seliște, in 28 Novembre, 1892.

Pretorul suprem:
Liviu de Lemény.

Nr. 303.

[231] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Văleni, în tractul protopresbiteral „Cetatea de pötră“, pe basa rezoluțiunii consisto-

riale din 25 Februariu a. c. Nr. 7942. B. ex 1891, — se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în föia „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 467 fl. 40 cr., ér informațiuni speciale despre starea venitelor preoțesci mai detaiate se pot lua dela subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne în termenul sus indicat suplicile lor instruite conform prescrișelor „Statutului organic“ și a Regulamentului pentru parohii — la subscrisul oficiu protopresbiteral (p. u. Kápolnak-Monostor).

In conșelegere cu comitetul parochial respectiv

Cárpiniș, la 22 Octobre, 1892

Oficiul protopresbiteral gr. orient. al Cetății de pötră.

Ioan Șovrea,
protopresbiter.

Nr. 534/1892

[226] 3—3

EDICT.

Nicolae Cojocar din Apoldul inferior, cercul Mercurei, carele de patru ani a părăsit pe legiuita sa soție Maria Nicolae Nicöră, pribegind prin lume- fără a se sci ubicațiunea lui sau de mai trăiesce, cu încuviințarea venerabilului consistoriu archidieceșan, dto 18 Septembrie 1892 Nr. 4545 B., se citéză a se presenta înaintea subsemnatului oficiu în termen de 6 luni, căci la din contră procesul matrimo-

nial intentat de soția lui se va pertracta și decide și în absența lui.

Mercurea, 5 Novembre 1882.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al Mercurei.

I. Droș, protopresb.

5 până la 10 fl.

câștig sigur la și fără capital și risc, oferim noi fie-căruia, care voește să se ocupe cu vinderea de losuri și hărtii de stat legal permise. Oferte sub „Lose“, la Espd. de anon ce I. Danneberg, Viena, I, Kumpfgas-e 7. (205) 6—6

„ARDELEANA“ institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Nr. 146/1892.

[215] 8

Avis.

Institutul de credit și de economii „Ardeleana“ societate pe acții în Orăștie (Szászváros) piața mare Nr 2 și 4 în casele proprii, primesce depuneri spre fructificare sub următoarele condițiuni:

- Depuneri făcute la al căror ridicare nu se recere abdicere, cu 5%;
- Depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor, cu 5 1/2% și
- Depuneri făcute pe timp mai îndlungat, de către biserică, scóle, corporațiuni culturale ori cu scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efeptui și prin postă.

Orăștie, la 1 Novembre, 1892.

„Direcțiunea“.

Extract de Cognac-Quint.

Marca de scutire pentru
Extract de Cognac-Quint.

Spre a produce imediat un cognac escelent, sênătos și substanțial, care nu se pöte deosebi de cognacul veritabil francez, recomand acésta specialitate probată.

Prețul pentru 1 chg. (de ajuns la 100 litri cognac) fl. 16 v. a., rec ptul se alătură gratuit. Eu garantez pentru cel mai succes și fabricat sênătos

Cruțare de spirt

se face prin neintrecuta mea esență de întărit vinarsul. Acésta dá beuturii un gust plăcut și picant și se află numai la mine de vëndare

Prețul 3 fl. 50 cr. pro chg. (la 600—1000 litri inclusive mandatul de instrucțiune).

Afără de aceste specialități oferez tot felul de esențe pentru fabricarea de rum, rachiu de prune, trevere, amar și a tuturor licorurilor spiritușelor fine esistente, de oțet și oțet de vin de o calitate neintrecută. Recepte se alătură gratis la pachete.

Lista prețurilor franco.

Pentru fabricate sênătoșe se garanteză.

Karl Philipp Pollak,

fabrică de specialități de esențe în Praga.

Representanți solidi se caută.

[107] 20—50

A lui KATHREINER

Surogat (zlat) de cafeea neintrecut.

[198] 7—13

Surogat de cafea Kneipp

Se află în tot locul.

Veritabil numai cu acésta marcă. Se atrage atențiunea asupra imitărilor.

